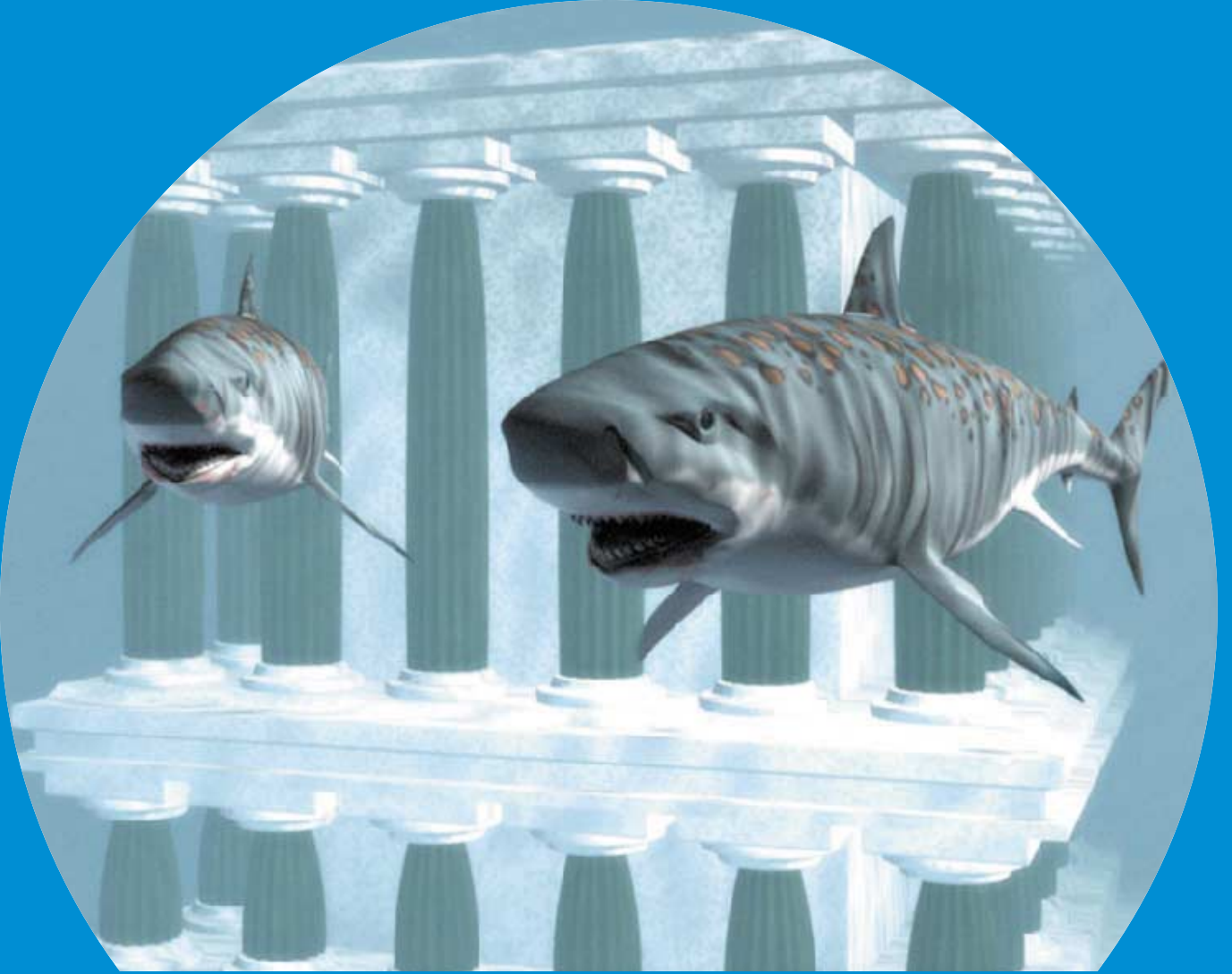

Bu sayımızda yine bir öykü yazmanızı istiyoruz. Bize göndereceğiniz öykülerden birini ya da birkaçını seçerek Ekim 2003 sayımızda yayımlayacağız. İlk olarak bu resmi inceleyin. Gördükleriniz neler düşündürüyor? Bunları bir öyküye dönüştürebilir misiniz? Şimdi yapmanız gereken, tasarladığınız öyküyü en güzel yazınızla bir kâğıda aktarıp bize göndermek.

A d r e s

TÜBİTAK Bilim Çocuk Dergisi Öyküleriniz...Şiirleriniz... Köşesi/Atatürk Bulvarı/No: 221/06100/Kavaklıdere/Ankara

Öyküleriniz Şiirleriniz

kitabını uzatır. Okumayı bu yıl öğrenen Yeliz hemen kitabı inceler ve aradığı yanıtı bulur. Ayçiçeği bitkisi, diğer adıyla günetapan, gün boyu güneşin hareketlerine göre, ona doğru yönelir. Bunu, fotosentez yapabilmesi için gereken ışığı alabilmek amacıyla yapar. Küçük Yeliz, bu bilgiyi öğrendikten sonra keşfetmenin tadını alır ve yarınlara giden yolda araştırmamanın, öğrenmenin önemini temelden kavrar.

Hüseyin Gürkan

Yatağan İÖO/8-A/Yatağan/Serinhisar/Denizli

Bahçedeki Davetsiz Ziyaretçi

Yeliz, Antalya'da yaşayan Tufan ailesinin küçük kızı. Yıl boyunca her sabah yedide kalkıp hiç sıklamadan okuluna gitmişti. Zaman su gibi akmış ve okul bitmişti. Yaz tatilinin ilk günleri gülüp oynayarak geçmişti. Gelin görün ki yapacak bir şey kalmayınca Yeliz sıkıntıdan patlayacak duruma gelir. Annesinin aklına parlak bir fikir gelir. Evin bodrumundan kürek, çapa ve tohum aldıktan sonra bahçede boş bir yer göstererek "çapala" der. Annesi hemen açıklar: "Bu, senin yeni görevin; buraya bir bahçe yapıp onunla ilgilenebilirsin." Yeliz akşama kadar durmadan çalışır. Annesi gözlerine inanamaz. Yeliz, her şeyi yapmış; otları yolmuş, toprağı çapalamış, tohumları ekmiş ve sulamıştır. Yeliz, bir ay sonra sebzelerin geliştiğini görünce sevinçten deliye döner. Her gün sulamaya, yabani otları yolmaya devam eder. Bahçesine kimseyi sokmamaya başlar. Ama dikkatini çeken bir şey vardır; bahçesindeki ayçiçeği her saat başka bir yöne dönmektedir. Sanki ayçiçeği bir ziyaretçiyi izlemektedir. Kendine yeni bir uğraş bulmuştur. Bahçesine giren bu ziyaretçinin kim olduğunu bulacaktır. İlk önce bunu kimseye söylememeye karar verir ve işe başlar. Bahçeye gider ve ipuçları aramaya başlar; örneğin bir ayak izi ya da bir değişiklik. Bir hafta sonunda Yeliz hiçbir şey bulamadığı için, iyice merak etmeye başlar. Aklından bir kuşkulular listesi belirler: annesi, babası ve Köpekleri Tonton. Sırayla onları izler. İlk kuşku annesidir. Yeliz, gün boyu annesini izler; annesi hiçbir şekilde olaya karışmamıştır. Babası işe gittiği için, onu yalnızca akşam izleyebilen Yeliz, babasını listeden çıkarır. Tek kuşku kalmıştır artık. O da Tonton. Onu izlemek de çok sıkıcıdır. Çünkü bütün gün kulübesinde uyuşuk uyuşuk yatmaktadır. Ne yapacağını bilemeyen Yeliz, sıkıntılı sıkıntılı düşünürken aklına bu sırrı annesine açmak gelir. Annesine olanları anlatır. Annesi de onu kızdırmamak için ciddi ciddi konuşarak: "Galiba ben bu ziyaretçiyi tanıyorum" der ve Yeliz'e Yeni Başlayanlar İçin Bitkiler

Ayçiçeği

Dün gece çok güzel bir rüya gördüm. Yepyeni bir güne başlıyordum. Dışarıda çok hoş bir hava vardı. Bulutlar masmaviydi, tohumlar filizlenmişti, güneş çok güzel parlıyordu ve güneşe bakan büyük bir ayçiçeği vardı. Ayçiçeğini bir süre izleyerek geleceğimi düşündüm. "Ben de bu kadar büyüyebilecek miyim, geleceğim güneş kadar parlak olabilecek mi?" diye düşündüm. Bunları düşünürken kendime dedim ki, "Bunu başarabilirsin. Bu ayçiçeği, sulanıp bakımı yapıldığı için bu kadar göz alıcı bir görünüşü oldu. Ben de iyi bir eğitimle geleceğimi güneş kadar parlak yapabilirim." Ve güzel bir rüyanın sonuna geldim. Artık bana düşen, azimle çalışıp başarmak.

Aynur Buba

Lefkoşa Türk Lisesi/İC/Lefkoşa/KKTC

Yaşamak

Yaşamak...
Karanlığa göz yummadan.
Bir mum olmak,
Delicesine aydınlatmak dünyayı
Bir günebakan gibi,
Sürekli ışığa dönmek yüzünü
Işıkla dans edercesine.
Uzatmak kökünü...
Çevirmek yüzünü
Körpecik, aydınlık yüreğe
Onun da kökünü büyütme
Sonuna kadar...

Gizem Kamiloğlu

Sıdika İÖO/7-B/Söke/Aydın